

ความพึงพอใจของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา
ต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา
Satisfaction of Higher Education Student on Student Loan

ณัฐพล เนื่องชมภู
Natthapol Nueangchompoo
สิริกวินท์ ครุฑครองพันธ์
Sirikawin Krutkrongphan
จิระพันธ์ นามชวัด
Jiraphan Namchawad
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะสังคมศาสตร์และศึกษาศาสตร์
Branch of Education Administration Department
Faculty of Social Science and Education
วิทยาลัยทองสุข
Thongsuk College
E-mail: dd2-vv2@hotmail.com

วันที่รับบทความ (Received) : 20 พฤษภาคม 2564

วันที่แก้ไขบทความ (Revised) : 21 มิถุนายน 2564

วันที่ตอบรับบทความ (Accepted) : 21 มิถุนายน 2564

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่องความพึงพอใจของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาการดำเนินงานและผลการดำเนินการของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา 2) เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการบริหารงานของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา และ 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางประชากรศาสตร์ของนักศึกษากับความพึงพอใจของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา โดยใช้เครื่องมือและวิธีการศึกษา คือ การศึกษาจากเอกสารควบคู่กับการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม

ผลการศึกษา พบว่า ความพึงพอใจต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากมีความพึงพอใจลำดับที่ 1 คือ ด้านเงื่อนไขหลักเกณฑ์การให้กู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ลำดับที่ 2 คือ ด้านเงื่อนไขวงเงินให้กู้ยืมลำดับที่ 3 คือ ด้านเงื่อนไขกระบวนการขอกู้ยืมและลำดับสุดท้าย คือ ด้านเงื่อนไขของเงินให้กู้ยืม ตามลำดับ ผลการทดสอบสมมติฐาน สรุปได้ว่า ปัจจัยทางประชากรศาสตร์ของนักศึกษา ได้แก่ เพศ, ภูมิภาค, จำนวนพี่น้อง, อาชีพของผู้ปกครอง, รายได้ของผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าปัจจัยทางประชากรศาสตร์ของนักศึกษา ด้าน เพศ, ภูมิภาค, จำนวนพี่น้อง, อาชีพของผู้ปกครอง, รายได้ของผู้ปกครองต่างก็มีความพึงพอใจไม่แตกต่างกัน ยกเว้น การศึกษาของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาต่อ

กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า ทางประชากรศาสตร์ของนักศึกษา คือ การศึกษาของผู้ปกครองต่างกันมีความพึงพอใจที่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: ความพึงพอใจ, นักศึกษาในระดับอุดมศึกษา, กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

ABSTRACT

The study of Satisfaction of Higher Education Student on Student Loan aims to: 1) to study the operation and the results of the loan fund for education 2) to study the level of student satisfaction towards Administration of loan funds for education and 3) to study the relationship between demographic factors of students and their needs loan funds for education by using tools and methods of study namely the study of documents along with data collection with questionnaires.

The results of the study showed that overall satisfaction with Student Loan was at a high level. When classified in each aspect, it was found that most respondents were satisfied with the first order, namely conditions, criteria for lending, loans for educational loans, no. 2, namely conditions, loan limits no. 3, namely process conditions. The loan request and the last order is the terms of the loan. Respectively. The hypothesis testing results can be concluded that the demographic factors of students are gender, region, number of siblings, parents 'occupation, parents' income, not related to satisfaction of higher education students towards loan funds for Study with statistical significance Shows that demographic factors of students in gender, region, number of siblings, parents 'occupation, income of parents are different, satisfaction is not different, except parents' education is related to student satisfaction Higher education level towards loan funds for education, with statistical significance showing that the demographic of students is the education of parents was different .

Keywords: Satisfaction, Higher Education Student, Student Loan

1. บทนำ

ในปัจจุบันการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าในทุกๆ ด้าน ได้แก่ การเมือง เศรษฐกิจสังคม และวัฒนธรรม ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยี ทำให้มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ประชากรในประเทศต้องปรับตัวและปรับเปลี่ยนในหลายๆ ด้านของการพัฒนา การให้บริการทางการศึกษาแก่ประชากรในชาติจึงเป็นสิ่งที่สำคัญและมีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะว่า การศึกษาเป็นกระบวนการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เป็นการถ่ายทอดวัฒนธรรม และเป็นการสร้างภูมิปัญญาให้แก่สังคม การศึกษาจึงเป็นรากฐานและเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมของประเทศ (เสกสรรค์ บุณรอด, 2552, หน้า 2)

การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในระยะยาวที่ยั่งยืนได้นั้น ตามแนวความคิดของทฤษฎีนีโอคลาสสิกนั้น ประเทศนั้นๆ ก็ต้องให้ความสำคัญกับการออม (Saving) และการลงทุน (Investment) โดยเฉพาะการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจต่างๆ แต่อย่างไรก็ตามถึงแม้ปัจจัยเหล่านี้ก็ยังไม่เพียงพอที่จะทำให้ประเทศมีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ยั่งยืนในระยะยาวได้ การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่มั่นคงนั้นในแนวความคิดของ Endogenous Growth Theory ยังขึ้นอยู่กับปัจจัยที่สาม คือ การพัฒนาทุนมนุษย์

(Human Capital) ควบคู่ไปด้วย ประเทศที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาทุนมนุษย์ก็จะเป็นประเทศที่มีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจต่อไปในอนาคตในระยะยาวสูงกว่าประเทศให้ความสำคัญแก่ปัจจัยด้านนี้น้อย

การลงทุนมนุษย์ ไม่ว่าจะเป็นด้านการศึกษา การพัฒนาทักษะฝีมือแรงงาน การวิจัยและการพัฒนา (Research and Development) ล้วนแล้วแต่เป็นปัจจัยสำคัญต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจโดยเมื่อมีการลงทุนในมนุษย์มากขึ้น จะส่งผลกระทบต่อสังคมในทางที่เป็นประโยชน์ (External Benefits) โดยทำให้ประชากรและแรงงานในสังคมนั้นๆ สามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตตลอดจนเกิดกระบวนการเรียนรู้และพัฒนาความรู้ใหม่ได้มากขึ้นต่อไป โดยผ่านกระบวนการที่เรียกว่า Learning by doing Effects และ Spill over Effects ดังนั้น การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจจึงเป็นกระบวนการภายใน (Endogenous Growth Process) โดยสามารถสะสมและขยายตัวออกไปได้เองอย่างไม่มีวันสิ้นสุด

ในด้านการคลัง การพัฒนาด้านทุนมนุษย์ ได้แก่ การศึกษา ถือว่าเป็นสินค้าสาธารณะ (Public Goods) เนื่องจากว่าการศึกษาได้ให้ประโยชน์แก่ผู้เรียนและสังคม กล่าวคือ ถ้าประชากรในประเทศมีการศึกษาสูงขึ้น ผู้เรียนเองก็จะได้รับประโยชน์จากการที่มีโอกาสหางานดีๆ ทำมากขึ้น มีรายได้สูงขึ้น ประโยชน์ในลักษณะนี้เรียกว่า ประโยชน์ส่วนตัว (Private Benefit) เมื่อประชากรมีการศึกษามากขึ้น มีรายได้เพิ่มมากขึ้น ก็ถือว่าเป็นประโยชน์ต่อสังคมอีกด้วย กล่าวคือ เมื่อมีทรัพยากรมนุษย์เพิ่มมากขึ้น ก็จะส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพทางการผลิตของประเทศและทำให้เศรษฐกิจสามารถเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนอีกด้วย ประโยชน์ประการหลังนี้ เราเรียกว่า ประโยชน์แก่สังคม (Social Benefit) แต่อย่างไรก็ตามในระบบเศรษฐกิจแบบกลไกตลาดที่รัฐบาลมิได้เข้าแทรกแซงนั้น ผู้เรียนและผู้ผลิตการศึกษา มักจะไม่ได้เอาส่วนดีที่ตกแก่สังคมดังกล่าวมาพิจารณาเป็นผลประโยชน์ทั้งหมดที่เกิดขึ้นกับการศึกษาด้วย ดังนั้น ในระบบเศรษฐกิจแบบกลไกตลาดเท่านั้น ผู้ผลิตและผู้บริโภคการศึกษาจะมีปริมาณน้อย กล่าวคือค่าใช้จ่ายในการศึกษามีความชัดเจน แต่ประโยชน์ของการศึกษากลับไม่มีความชัดเจนเนื่องจากประโยชน์ส่วนมากจะตกอยู่กับสังคมหรือตกอยู่กับหน่วยงาน และประโยชน์เหล่านี้ก็ได้ถูกนำมาวิเคราะห์ในการตัดสินใจเพื่อบริโภคการศึกษา ดังนั้น การศึกษาจึงมักจะมีปริมาณต่ำเกินไปถ้าปล่อยให้ไปเป็นไปตามหลักของกลไกตลาดเพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว รัฐบาลจึงต้องเข้ามามีบทบาทในการจัดสรรด้านการศึกษาเพิ่มขึ้น

เนื่องจากความไม่เท่าเทียมกันของสังคมในเรื่องรายได้ โดยเฉพาะในปัจจุบันค่าครองชีพได้มีลักษณะแก่ผู้บริโภคสูงมากขึ้น จึงเป็นปัญหาสำคัญและอุปสรรคในการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของระดับการศึกษา ในระดับอุดมศึกษา (ระบบปิด, ราชภัฏ, เอกชน) ประชาชนเข้ารับบริการด้านศึกษาย่อมเสียค่าใช้จ่ายแตกต่างกัน และสถานที่ตั้ง สถานศึกษาจะตั้งอยู่เฉพาะตัวจังหวัดหรือตัวเมืองใหญ่ๆ การเข้ารับบริการสำหรับประชากรในชนบท จึงย่อมต้องเสียค่าใช้จ่ายสูงกว่าประชากรในเมืองโดยเปรียบเทียบ ถ้ายิ่งคำนึงถึงความแตกต่างในรายได้และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวชนบทกับครอบครัวเมืองด้วยการที่ครอบครัวชนบทจะส่งบุตรหลานมาเข้ารับการศึกษา ย่อมมีค่าเสียโอกาสมากกว่ากรณีของครอบครัวเมืองด้วย ในสภาวะการเช่นนี้ โอกาสในการเข้ารับบริการทางการศึกษาสำหรับครอบครัวชนบทจึงต่ำกว่าครอบครัวเมือง ซึ่งถ้าเป็นเช่นนี้ การศึกษานอกจากไม่เพียงพอกับประชากรที่ต้องการแล้วยังส่งเสริมให้ช่องว่างคนจนกับคนรวยแตกต่างกันมากขึ้นด้วย

สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาเป็นสถาบันหลักทำหน้าที่ผลิตบุคลากรในระดับสูงเพื่อการพัฒนาประเทศชาติและได้รับการกำหนดจุดมุ่งหมาย นโยบาย และมาตรการในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของประเทศไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติตั้งแต่ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2504-2509) จนถึงฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564) สถาบันการศึกษาที่มีความสำคัญต่อการกำหนดนโยบายอุดมศึกษาของประเทศ คือ มหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชนซึ่งมีนักศึกษาอยู่ในสังกัดเป็นจำนวนมาก

ในช่วงเวลาที่ผ่านมา การศึกษาอุดมศึกษาของขยายตัวอย่างรวดเร็วทั้งในด้านจำนวนนักศึกษา จำนวนและประเภทสถาบันการศึกษา และสาขาวิชาที่แตกต่างออกไป เนื่องจากสังคมและประเทศชาติให้ความสำคัญกับการศึกษาในระดับนี้มากขึ้น การพัฒนาประเทศในด้านเศรษฐกิจมีความก้าวหน้าทางด้านระบบ การจัดการสารสนเทศ ส่งผลต่อการพัฒนาอุดมศึกษาโดยรวม ถึงแม้ว่าอุดมศึกษาจะก้าวหน้าไปมากแต่ก็ยังประสบปัญหาความทั่วถึงและความเป็นธรรมในการกระจายด้านโอกาสให้กับประชากรที่กำลังศึกษาอยู่

การศึกษาระดับอุดมศึกษา เรื่องความเป็นธรรมและความทั่วถึงในการศึกษา เป็นเรื่องที่ได้รับการ สนใจ และได้บรรจุไว้ในแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2503, 2512, 2520, 2535 , 2545-2559 และฉบับ ปัจจุบัน คือ แผนการศึกษาแห่งชาติ 20 ปี (พ.ศ.2560-2579) แผนอุดมศึกษาระยะยาวฉบับที่ 2 พ.ศ. 2551- 2565 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ(ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 และแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564)

จากความสำคัญของการพัฒนาประเทศและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อสนองรับความ เจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ รัฐบาลได้กำหนดนโยบายเพื่อ แก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำด้านโอกาสทางการศึกษาในสังคมด้วยการสนับสนุนทางการเงินแก่นักเรียน/นักศึกษา ที่ด้อยโอกาส โดยการจัดตั้งกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา เมื่อวันที่ 16 มกราคม 2539 โดยรัฐบาลจัดสรร งบประมาณให้กระทรวงการคลังดำเนินการในลักษณะเงินทุนหมุนเวียน ต่อมาในปี พ.ศ. 2541 พระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาได้เริ่มมีผลบังคับใช้ ซึ่งทำให้ กยศ. มีฐานะกลายเป็นองค์กร ของรัฐบาลในกำกับดูแลของกระทรวงการคลังกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาไม่ใช่การช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาส แบบให้เปล่า แต่เป็นการที่รัฐบาลเป็นผู้ลงทุนให้กู้ยืม ซึ่งจะต้องมีการใช้ทุนคืนตามกำหนดเวลาที่ได้ระบุไว้ การ จัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ จะต้องเป็นกองทุนที่จะก่อให้เกิดประโยชน์อย่าง แท้จริงและสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ควรเป็นกองทุนที่จะก่อให้เกิดความเสมอภาคและเป็นธรรมให้แก่ ผู้ยืม เพื่อเป็นการสนับสนุนและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศให้เป็นผู้ที่มีคุณภาพหลักในการ การพิจารณาให้ทุนกับผู้เรียนนั้น ต้องดำเนินการด้วยความละเอียดรอบคอบ มีการติดตามและประเมินผลเพื่อ นำมาแก้ไขในจุดที่บกพร่องเพื่อให้การนำงบประมาณของแผ่นดินที่นำมาใช้ในกองทุนที่นำไปใช้อย่างถูกต้อง และเหมาะสม เพื่อเกิดประโยชน์ต่อประเทศชาติต่อไป

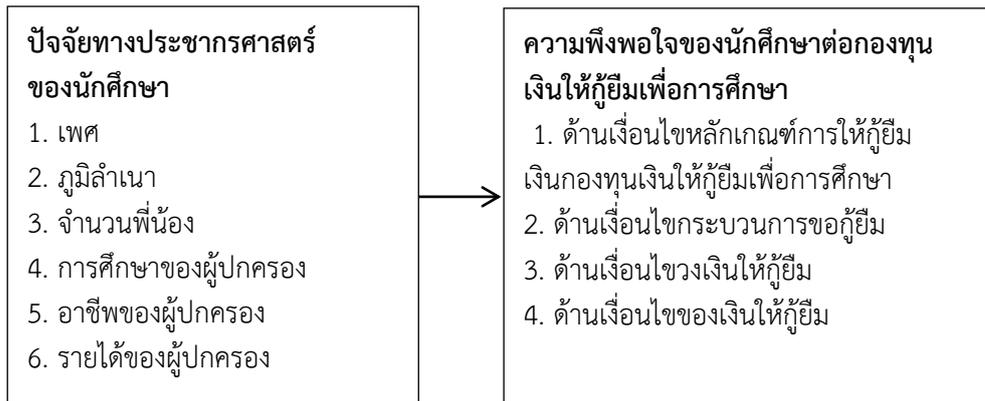
2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการบริหารงานของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อ การศึกษา
2. เพื่อศึกษาความแตกต่างของปัจจัยทางประชากรศาสตร์ของนักศึกษาที่มีผลกับความพึงพอใจ กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

3. สมมติฐานการศึกษา

1. นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีความพึงพอใจต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาต่างกัน
2. นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาต่างกันมีความพึงพอใจต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาต่างกัน
3. นักศึกษาที่มีจำนวนพี่น้องต่างกันมีความพึงพอใจต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาต่างกัน
4. นักศึกษาที่มีผู้ปกครองมีการศึกษาต่างกันมีความพึงพอใจต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ต่างกัน
5. นักศึกษาที่มีผู้ปกครองมีอาชีพต่างกันมีความพึงพอใจต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาต่างกัน
6. นักศึกษาที่มีผู้ปกครองมีรายได้ต่างกันมีความพึงพอใจต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาต่างกัน

4. กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

5. วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรทั้งหมดคือนักศึกษาระดับปริญญาตรีของวิทยาลัยทองสุขที่ใช้บริการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ในปีการศึกษา 2562 จำนวน 151 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยเป็นแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งเป็นแบบสอบถามให้เลือกตอบ (Check List) โดยมีคำถามเกี่ยวกับ เพศ ภูมิลำเนา จำนวนพี่น้อง การศึกษาของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครองและรายได้ของผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาซึ่งมีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบปลายปิด ในด้านเงื่อนไขหลักเกณฑ์การให้กู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ด้านเงื่อนไขกระบวนการขอกู้ยืม ด้านเงื่อนไขวงเงินให้กู้ยืม และด้านเงื่อนไขของเงินให้กู้ยืมโดยมีคำตอบให้เลือกแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ และความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ทำการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในรูปแบบของแบบสอบถาม (Questionnaire) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ทำการศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร ตำรางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขให้มีความสอดคล้องกับเรื่องที่ทำการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

2. ตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม โดยนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (The Index of Item Objective Congruence) หรือค่า IOC และให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ซึ่งลักษณะการให้คะแนนมี 3 ระดับคือ ระดับ 1, 0, -1 จากนั้นนำไปปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

3. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้ทรงคุณวุฒิไปทดลองกับผู้ที่ไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยตามขั้นตอนนี้ เพื่อตรวจสอบความชัดเจน ความเข้าใจและความครอบคลุมของแบบสอบถาม รวมทั้งขอข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

4. ผู้วิจัยทำการปรับปรุง แก้ไข และพัฒนาแบบสอบถามดังกล่าวให้มีความสมบูรณ์ ก่อนที่จะได้มีการนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลจริง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามใช้สถิติเชิงบรรยาย โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage)

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3. สถิติเชิงอนุมาน เพื่ออธิบายถึงปัจจัยภูมิหลังของนักศึกษา (เพศ, ภูมิภาค, จำนวนพี่น้อง, การศึกษาของผู้ปกครอง, อาชีพของผู้ปกครอง, รายได้ของครอบครัว) ที่มีผลต่อความพึงพอใจของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย ในการหาความสัมพันธ์ของตัวแปร ได้แก่ ค่าสถิติ T-test, F-test

6. ผลการวิจัย

1. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากเป็นเพศหญิง มีพี่น้องรวมตนเอง 2-3 คน มีผู้ปกครองสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี มีผู้ปกครองประกอบอาชีพลูกจ้าง/รับจ้าง และมีผู้ปกครองมีรายได้มากกว่า 15,000 บาท

2. ความพึงพอใจต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากมีความพึงพอใจลำดับที่ 1 คือ ด้านเงื่อนไขหลักเกณฑ์การให้กู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ลำดับที่ 2 คือ ด้านเงื่อนไขวงเงินให้กู้ยืมลำดับที่ 3 คือ ด้านเงื่อนไขกระบวนการขอกู้ยืมและลำดับสุดท้าย คือ ด้านเงื่อนไขของเงินให้กู้ยืม ตามลำดับ

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาโดยภาพรวม

ความพึงพอใจของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาโดยภาพรวม	μ	σ	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
1. ด้านเงื่อนไขหลักเกณฑ์การให้กู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา	4.19	0.12	มาก	1
2. ด้านเงื่อนไขกระบวนการขอกู้ยืม	4.12	0.18	มาก	3
3. ด้านเงื่อนไขวงเงินให้กู้ยืม	4.15	0.23	มาก	2
4. ด้านเงื่อนไขของเงินให้กู้ยืม	4.04	0.15	มาก	4
รวม	4.13	0.17	มาก	

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

2.1 ด้านเงื่อนไขหลักเกณฑ์การให้กู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากมีความพึงพอใจลำดับที่ 1 คือ ความพึงพอใจต่อการกำหนดเงื่อนไขหลักเกณฑ์การให้กู้ยืมเงินกองทุนฯ ด้านคุณสมบัติผู้มีสิทธิได้รับเงินกู้ยืม ลำดับที่ 2 คือ ความพึงพอใจต่อการกำหนดเงื่อนไขหลักเกณฑ์การให้กู้ยืมเงินกองทุนฯ ด้านคุณสมบัติผู้รับรองรายได้ครอบครัวและลำดับสุดท้าย คือ ความพึงพอใจต่อการกำหนดเงื่อนไขหลักเกณฑ์การให้กู้ยืมเงินกองทุนฯ ด้านคุณสมบัติของผู้ค้ำประกัน

2.2 ด้านเงื่อนไขกระบวนการชอู้ยืมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากมีความพึงพอใจลำดับที่ 1 คือ ความสะดวกในขั้นตอนการชอู้รับบริการ ลำดับที่ 2 คือความก้าวหน้าและพัฒนาของระบบบริการที่ให้ ลำดับที่ 3 คือ ความรวดเร็วในขั้นตอนของการให้บริการ ลำดับที่ 4 คือ ความเอาใจใส่ของเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ ลำดับที่ 5 คือ ความเสมอภาคในการให้บริการและ ลำดับสุดท้าย คือ บุคลิก ท่าทีและมารยาทของเจ้าหน้าที่ในการบริการ ตามลำดับ

2.3 ด้านเงื่อนไขวงเงินให้กู้ยืมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากมีความพึงพอใจลำดับที่ 1 คือ ความพึงพอใจวงเงินกู้สำหรับค่าเล่าเรียน ลำดับที่ 2 คือ ความพึงพอใจวงเงินกู้เพื่อค่าใช้จ่ายในการครองชีพและลำดับสุดท้าย คือ ความพึงพอใจวงเงินกู้สำหรับ ค่าธรรมเนียมที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาตามลำดับ

2.4 ด้านเงื่อนไขของเงินให้กู้ยืมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากมีความพึงพอใจลำดับที่ 1 คือ ความพึงพอใจความตรงเวลาของการออกเงินกู้ ลำดับที่ 2 คือ ความพึงพอใจอัตราดอกเบี้ยและลำดับสุดท้าย คือ ความพึงพอใจระยะเวลาการชำระคืนเงินกู้ยืมตามลำดับ

3. การทดสอบสมมติฐานการศึกษา โดยใช้วิธีการเชิงอนุมาน เพื่ออธิบายถึงปัจจัยประชากรศาสตร์ ของนักศึกษา ที่มีผลต่อความพึงพอใจของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ผล การทดสอบสมมติฐานเป็นดังนี้

3.1 สมมติฐานที่ 1 นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีความพึงพอใจต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ต่างกัน เมื่อพิจารณาในภาพรวมของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พบว่า เพศชายมีระดับความพึงพอใจ เท่ากับ 2.90 เพศหญิงมีระดับความพึงพอใจเท่ากับ 2.93 และเมื่อพิจารณาจากค่า Sig.พบว่าได้ค่า Sig. = 0.602 นั่นคือ เพศชายและเพศหญิงมีระดับความพึงพอใจต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

1) เมื่อพิจารณาในด้านการกำหนดเงื่อนไขหลักเกณฑ์การให้กู้ยืมเงินกองทุนฯ พบว่า เพศชายมี ระดับความพึงพอใจเท่ากับ 2.98 เพศหญิงมีระดับความพึงพอใจเท่ากับ 3.02 และเมื่อพิจารณาจากค่า Sig. พบว่าได้ค่า Sig. = 0.514 นั่นคือ เพศชายและเพศหญิงมีระดับความพึงพอใจต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อ การศึกษาในด้านการกำหนดเงื่อนไขหลักเกณฑ์การให้กู้ยืมเงินกองทุนฯไม่แตกต่างกัน

2) เมื่อพิจารณาในด้านการกำหนดเงื่อนไขกระบวนการชอู้ยืม พบว่า เพศชาย มีระดับความพึง พ้อใจเท่ากับ 2.78 เพศหญิงมีระดับความพึงพอใจเท่ากับ 2.87 และเมื่อพิจารณาจากค่า Sig. พบว่าได้ค่า Sig. = 0.202 นั่นคือ เพศชายและเพศหญิงมีระดับความพึงพอใจต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในด้านการ กำหนดเงื่อนไขกระบวนการชอู้ยืมไม่แตกต่างกัน

3) เมื่อพิจารณาในด้านการกำหนดเงื่อนไขวงเงินให้กู้ยืม พบว่า เพศชายมีระดับความพึงพอใจ เท่ากับ 2.96 เพศหญิงมีระดับความพึงพอใจเท่ากับ 2.92 และเมื่อพิจารณาจากค่า Sig. พบว่าได้ค่า Sig. = 0.555 นั่นคือ เพศชายและเพศหญิงมีระดับความพึงพอใจต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในด้านการ กำหนดเงื่อนไขวงเงินให้กู้ยืมไม่แตกต่างกัน

4) เมื่อพิจารณาในด้านการกำหนดเงื่อนไขของเงินให้กู้ยืม พบว่า เพศชายมีระดับความพึงพอใจ เท่ากับ 2.95 เพศหญิงมีระดับความพึงพอใจเท่ากับ 2.92 และเมื่อพิจารณาจากค่า Sig. พบว่าได้ค่า Sig. = 0.704 นั่นคือ เพศชายและเพศหญิงมีระดับความพึงพอใจต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในด้านการ กำหนดเงื่อนไขของเงินให้กู้ยืมไม่แตกต่างกัน

3.2 สมมติฐานที่ 2 นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาต่างกันมีความพึงพอใจต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ต่างกันเมื่อพิจารณาในภาพรวมของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พบว่า นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในกรุงเทพฯ

นักศึกษาที่ครอบครัวมีรายได้น้อยกว่า 10,000 บาทและนักศึกษาที่ครอบครัวมีรายได้มากกว่า 10,000 บาทมีระดับความพึงพอใจต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

1) เมื่อพิจารณาในด้านการกำหนดเงื่อนไขหลักเกณฑ์การให้กู้ยืมเงินกองทุนฯ พบว่านักศึกษาที่ครอบครัวมีรายได้น้อยกว่า 10,000 บาทมีระดับความพึงพอใจเท่ากับ 2.99 นักศึกษาที่ครอบครัวมีรายได้มากกว่า 10,000 บาทมีระดับความพึงพอใจเท่ากับ 3.01 และเมื่อพิจารณาจากค่า Sig. พบว่าได้ค่า Sig. = 0.852 นั่นคือ นักศึกษาที่ครอบครัวมีรายได้น้อยกว่า 10,000 บาทและนักศึกษาที่ครอบครัวมีรายได้มากกว่า 10,000 บาทมีระดับความพึงพอใจต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในด้านการกำหนดเงื่อนไขหลักเกณฑ์การให้กู้ยืมเงินกองทุนฯ ไม่แตกต่างกัน

2) เมื่อพิจารณาในด้านการกำหนดเงื่อนไขกระบวนการขอกู้ยืม พบว่า นักศึกษาที่ครอบครัวมีรายได้น้อยกว่า 10,000 บาทมีระดับความพึงพอใจเท่ากับ 2.79 นักศึกษาที่ครอบครัวมีรายได้มากกว่า 10,000 บาทมีระดับความพึงพอใจเท่ากับ 2.85 และเมื่อพิจารณาจากค่า Sig. พบว่าได้ค่า Sig. = 0.430 นั่นคือ นักศึกษาที่ครอบครัวมีรายได้น้อยกว่า 10,000 บาทและนักศึกษาที่ครอบครัวมีรายได้มากกว่า 10,000 บาทมีระดับความพึงพอใจต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในด้านการกำหนดเงื่อนไขกระบวนการขอกู้ยืมไม่แตกต่างกัน

3) เมื่อพิจารณาในด้านการกำหนดเงื่อนไขวงเงินให้กู้ยืม พบว่า นักศึกษาที่ครอบครัวมีรายได้น้อยกว่า 10,000 บาทมีระดับความพึงพอใจเท่ากับ 2.90 นักศึกษาที่ครอบครัวมีรายได้มากกว่า 10,000 บาทมีระดับความพึงพอใจเท่ากับ 2.95 และเมื่อพิจารณาจากค่า Sig. พบว่าได้ค่า Sig. = 0.544 นั่นคือนักศึกษาที่ครอบครัวมีรายได้น้อยกว่า 10,000 บาทและนักศึกษาที่ครอบครัวมีรายได้มากกว่า 10,000 บาท มีระดับความพึงพอใจต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในด้านการกำหนดเงื่อนไขวงเงินให้กู้ยืมไม่แตกต่างกัน

4) เมื่อพิจารณาในด้านการกำหนดเงื่อนไขของเงินให้กู้ยืม พบว่า นักศึกษาที่ครอบครัวมีรายได้น้อยกว่า 10,000 บาทมีระดับความพึงพอใจเท่ากับ 2.88 นักศึกษาที่ครอบครัวมีรายได้มากกว่า 10,000 บาทมีระดับความพึงพอใจเท่ากับ 2.95 และเมื่อพิจารณาจากค่า Sig. พบว่าได้ค่า Sig. = 0.471 นั่นคือ นักศึกษาที่ครอบครัวมีรายได้น้อยกว่า 10,000 บาทและนักศึกษาที่ครอบครัวมีรายได้มากกว่า 10,000 บาทมีระดับความพึงพอใจต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในด้านการกำหนดเงื่อนไขของเงินให้กู้ยืมไม่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน สรุปได้ว่า ปัจจัยทางประชากรศาสตร์ของนักศึกษา ได้แก่ เพศ, ภูมิภาค, จำนวนพี่น้อง, อาชีพของผู้ปกครอง, รายได้ของผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าปัจจัยทางประชากรศาสตร์ของนักศึกษา ด้าน เพศ, ภูมิภาค, จำนวนพี่น้อง, อาชีพของผู้ปกครอง, รายได้ของผู้ปกครองต่างมีความพึงพอใจไม่แตกต่างกัน ยกเว้น การศึกษาของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าทางประชากรศาสตร์ของนักศึกษา คือ การศึกษาของผู้ปกครองต่างกันมีความพึงพอใจที่แตกต่างกัน

7. อภิปรายผล

1. ความพึงพอใจต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากมีความพึงพอใจลำดับที่ 1 คือ ด้านเงื่อนไขหลักเกณฑ์การให้กู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ลำดับที่ 2 คือ ด้านเงื่อนไขวงเงินให้กู้ยืมลำดับที่ 3 คือ ด้านเงื่อนไขกระบวนการขอกู้ยืมและลำดับสุดท้าย คือ ด้านเงื่อนไขของเงินให้กู้ยืม ตามลำดับ ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากขั้นตอนและกระบวนการขอกู้เงินนั้นเป็นสิ่งที่จำเป็นใช้ระยะเวลาในการพิจารณาไม่นาน จึงสามารถสนองตอบความต้องการของผู้กู้ได้อย่างทันที่ทันที่ นอกจากนี้ในการขอกู้เงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา แม้ว่าจะมีการกำหนดหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขต่างๆ ที่ค่อนข้างละเอียดมาก แต่ผู้กู้ยืมก็เข้าใจว่าเหตุผลที่ต้องมีการ

ตรวจสอบเอกสารดังกล่าว และผลจากการศึกษาค้นคว้าพบว่าสาเหตุที่สำคัญประการหนึ่งที่ทำให้ผู้กู้ยืมมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาอยู่ในระดับมากเป็นเพราะว่าเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการมีบุคลิก ท่าทีและมารยาทในการบริการที่เหมาะสม ประกอบกับการที่ระบบการบริการมีความก้าวหน้าและพัฒนาให้มีความเหมาะสมและมีความทันสมัย ซึ่งทำให้เกิดความรวดเร็วในขั้นตอนการขอกู้ อีกทั้งกลุ่มตัวอย่างยังระบุด้วยว่าในส่วนของเรื่องคุณสมบัติของผู้กู้ยืมนั้น ทางหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีการพิจารณาอย่างรอบคอบ เพราะในบางครั้งมีการปล่อยกู้มีลักษณะของการเลือกปฏิบัติ ไม่เป็นธรรม ควรมีการยืดหยุ่นผ่อนปรนกฎเกณฑ์ในบางส่วนโดยต้องพิจารณาตามความจำเป็น และความเดือดร้อนของผู้กู้เป็นหลัก อีกทั้งควรมีการจัดหางบประมาณเงินกู้ให้เพียงพอต่อความต้องการของผู้กู้ทุกคน เพราะนักศึกษาทุกคนก็ย่อมมีความต้องการที่จะได้รับการศึกษาเหมือนกัน มีความตั้งใจที่จะเรียนเหมือนกัน ดังนั้นควรให้ทุกคนมีสิทธิที่จะได้กู้เงินโดยทั่วถึงกัน

2. ผลการทดสอบสมมติฐาน สรุปได้ว่า ปัจจัยทางประชากรศาสตร์ของนักศึกษา ได้แก่ เพศ, ภูมิภาค, จำนวนพี่น้อง, อาชีพของผู้ปกครอง, รายได้ของผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของนักศึกษา ระดับอุดมศึกษาต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าปัจจัยทางประชากรศาสตร์ของนักศึกษา ด้าน เพศ, ภูมิภาค, จำนวนพี่น้อง, อาชีพของผู้ปกครอง, รายได้ของผู้ปกครองต่างมีความพึงพอใจไม่แตกต่างกัน ยกเว้น การศึกษาของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า ทางประชากรศาสตร์ของนักศึกษา คือ การศึกษาของผู้ปกครองต่างมีความพึงพอใจที่แตกต่างกัน ผู้วิจัยมีความเห็นว่าน่าจะเกิดจากการที่ในปัจจุบัน ระบบการทำงานและระบบการบริหารงานของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาที่ตั้งอยู่ภายในมหาวิทยาลัยต่างๆ นั้นมีความคล้ายคลึงและอยู่ภายใต้กรอบการปฏิบัติแบบเดียวกัน อีกทั้งหลักเกณฑ์เกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้มีสิทธิกู้ยืม ขอบเขตวงเงินกู้ยืม ขั้นตอนการขอกู้ยืม กระบวนการในการพิจารณาให้กู้ยืม ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการจ่ายเงินกู้ให้แก่ผู้กู้ยืมและการจ่ายเงินกู้ของผู้กู้ยืมก็ถูกกำหนดมาจากหน่วยงานส่วนกลาง ทำให้หน่วยงานที่ทำหน้าที่ในภาคปฏิบัติสามารถทำงานได้อย่างมีมาตรฐานเดียวกัน จึงเป็นสาเหตุที่ส่งผลให้นักศึกษาในทุกๆ สถาบันอุดมศึกษาทั่วประเทศมีความพึงพอใจ และมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานต่างๆ ของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาไม่แตกต่างกันนั่นเอง ยกเว้น ปัจจัยด้านระดับการศึกษาของผู้ปกครองจะมีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

8. ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปปฏิบัติ

1.1 รัฐบาลควรมีการเพิ่มงบประมาณที่ให้แก่งกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษามากขึ้นตามความต้องการที่แท้จริงของผู้กู้เพื่อให้เพียงพอต่อการกระจายเงินกู้อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

1.2 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรร่วมกันในการกำหนดกฎเกณฑ์ หลักการ เงื่อนไขต่างๆ ในการขอกู้ให้มีความชัดเจนและมีความเท่าเทียมกันในทุกๆ สถานศึกษา

1.3 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการอบรมและประเมินผลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่กองทุนที่ประจำอยู่ในสถานศึกษาต่างๆ อย่างสม่ำเสมอ

1.4 ในการพิจารณาถึงวงเงินให้กู้ยืมแต่ละครั้ง ควรมีการคำนึงถึงค่าครองชีพในสังคมปัจจุบันและค่าใช้จ่ายอื่นๆ ที่จำเป็นต่อการศึกษาให้มากขึ้น เพื่อให้เพียงพอต่อความต้องการใช้จริงและมีความเหมาะสมตามสภาพความจำเป็นในการใช้เงิน

1.5 ในการพิจารณาเรื่องคุณสมบัติของผู้กึ่งนั้นควรมีการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้กึ่งฐานะของผู้กึ่งและผู้ปกครองอย่างละเอียดรอบคอบ ประกอบกับควรคำนึงถึงความจำเป็นและความเดือดร้อนของผู้กึ่งด้วย

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความต้องการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของผู้กึ่งและผู้ที่ยังไม่กู้ยืมเพื่อหาแนวทางดำเนินการระยะยาว

2.2 ควรมีการศึกษาถึงการประเมินเปรียบเทียบว่า กยศ.และกรอ. สิ่งใดเหมาะสมแก่นักศึกษาที่มีรายได้น้อยเพื่อให้ได้รับผลประโยชน์สูงสุด

2.3 ควรมีการศึกษาความเป็นไปได้ของหลักเกณฑ์และคุณสมบัติที่นำไปสู่กระบวนการคัดเลือกการจัดสรรผู้ที่ยืมให้มีคุณภาพและประสิทธิผลตามนโยบายของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

2.4 ควรมีการประเมินผลและสำรวจความพึงพอใจของนักเรียนนักศึกษาในทุกระดับการศึกษาที่มีต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ในทุกสถาบันการศึกษา เพื่อให้ได้ข้อมูลในเชิงลึกที่จะเป็นประโยชน์ต่อการนำไปปรับปรุงแก้ไขการทำงานของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาได้อย่างเป็นรูปธรรมต่อไป และจะทำให้สามารถเปรียบเทียบผลการดำเนินงานของแต่ละสถานศึกษาได้อย่างชัดเจนมากขึ้นอีกด้วย

2.5 ควรมีการศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการทำงานของเจ้าหน้าที่ประจำกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ในทุกสถาบันการศึกษา เพื่อให้ทราบถึงข้อมูลปัญหาในเชิงลึกของการทำงานว่ามีปัญหาและอุปสรรคอย่างไรบ้าง และในการดำเนินงานของกองทุนนั้นเป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้หรือไม่ เพื่อให้สามารถนำข้อมูลเหล่านี้มาวางแผนจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไปในอนาคต

บรรณานุกรม

พิพัฒน์ ก้องกิจกุล. (2548). **ทุนมนุษย์**. กรุงเทพฯ : เอ็กซ์เปอร์เน็ท.

มุกิตา คงสมปราษฎ์. (2550). **การศึกษาบทบาทของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาที่มีส่วนต่อการชำระหนี้ของนิสิตนักศึกษาคืนกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). **แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2545 -2559**. กรุงเทพฯ: สกศ.

เสกสรรค์ บุญรอด. (2552). **การประเมินผลและความพึงพอใจของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา: กรณีศึกษาสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา**. วิทยานิพนธ์หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์